

NU PRIVI ÎNAPOI

Aprecieri pentru această carte

În ultimii ani, în cele mai grele zile ale mele, tot ce voiam să fac era să mă târăsc înapoi în pat, astfel încât să nu trebuiască să mă confrunt cu realitatea. Viața mea nu era așa cum mă așteptasem și aveam nevoie cu disperare de timp pentru a mă conforma schimbărilor. În cartea *Nu privi înapoi*, Christine ne ghidează pe aceia dintre noi care ne-am blocat în durere și în trecut și care vrem să prosperăm mergând mai departe spre un viitor plin de speranță. Aceasta este o carte de care te poți bucura singur, însă pe care o poți împărtăși cu cei dragi, care au de asemenea nevoie de încurajare!

— LYSA TERKEURST, autoare de bestsellere
New York Times și președinte al Proverbs 31 Ministries

Cartea prietenei mele Christine Caine este o operă de artă în ce privește puterea perspectivei. În cartea *Nu privi înapoi*, ea ne amintește să ne fixăm privirea asupra lucrurilor importante – asupra planului lui Dumnezeu pentru viața noastră. Poate că nu știm mereu ce ne stă înaintea, însă putem merge mai departe cu credință, știind că El a pregătit calea.

— STEVEN FURTICK, pastor principal
al bisericii Elevation Worship și autor al bestsellerelor
New York Times: Crash the chatterbox, Greater și *(Un)Qualified*

Cartea *Nu privi înapoi* prezintă ceva de care toată lumea are nevoie disperată în zilele noastre: *speranța*. Avem speranță pentru viitor datorită speranței eterne pe care o găsim doar în Isus. Nu există o voce mai bună decât a lui Christine, care să poată vorbi despre acest aspect. Ea este un proroc al generației noastre și sunt sigur că această carte îți va schimba viața!

— CARLOS WHITTAKER, vorbitor, povestitor
și autor al *How to human*

Numeroase studii de cercetare au ajuns la concluzia că ne folosim 30% din capacitatea mentală pentru a ne gândi la trecut. Mai îngrijorător este faptul că atunci când ne gândim la trecut, majoritatea gândurilor noastre gravitează în jurul regretelor. În cartea *Nu privi înapoi*, Christine Caine ne oferă o trusă cu instrumente puternice pentru a ne ajuta să ne îndreptăm gândurile în direcția în care Dumnezeu ne-a chemat să ne concentrăm atenția: cerul. Această carte este un consilier la care trebuie să apelăm imediat.

— NONA JONES, predicator, manager tehnic
și autoare a cărții *Killing comparison*

Majoritatea dintre noi simțim că ne blocăm în anumite momente din viață. Vrem să ne schimbăm, însă nu știm cum. Din fericire, Christine Caine a scris cartea *Nu privi înapoi*. Îmbinând înțelepciunea spirituală cu aplicațiile practice, această carte te va echipa și te va inspira să faci adevărații pași ai credinței și să trăiești viața pe care Dumnezeu a pregătit-o pentru tine.

— CRAIG GROESCHEL, pastor fondator al bisericii Life
și autor de bestsellere *New York Times*

Când o vei cunoaște pe Chris – și o vei cunoaște în această carte –, vei descoperi o femeie care ar fi putut rămâne blocată uitându-se în urmă la durerea, la neajunsurile și la trauma sa. În loc să privească înapoi, ea privește la Isus. Isus nu te va lăsa niciodată să te blochezi. Cumpără această carte. Devoreaz-o. Dă-le-o și altora. Trăiește-o.

— DR. DERWIN L. GRAY, cofondator și pastor principal
al bisericii Transformation și autor al cărții *The Good Life*

S-ar putea ca la un moment dat să te blochezi și vei fi tentat să rămâi unde ești sau să te întorci la ce a fost. Cu vocea sa profetică, Christine

Caine ne cheamă să mergem înainte ascultând de Isus. Nu putem crește dacă nu pășim prin credință. Mesajul ei este personal pentru mine: Chris a reprezentat o voce semnificativă în viața mea pe parcursul unei perioade în care am încercat să deslușesc chemarea de a păși înainte prin credință și curaj. Știu că vei găsi putere, vindecare și speranță pentru a trăi cu scop și cu mai multă libertate în felul în care ea ne dezvăluie Scripturile și ne împărtășește povești din viața ei și din viața altor oameni.

— GLENN PACKIAM, pastor principal al bisericii Rockharbor
și autor al cărții *The resilient pastor și The intentional year*

De aceeași autoare,
la Editura Scriptum au mai apărut:

Eliberată
Nu privi înapoi

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CAINE, CHRISTINE

Nu privi înapoi : ridică-te și mergi înainte cu pasiune și scop / Christine

Caine - Oradea: Scriptum, 2024

ISBN 978-606-031-211-6

NU
← PRIVI
ÎN APOI

Ridică-te și mergi înainte cu pasiune și scop

CHRISTINE CAINE

Editura Scriptum®
Oradea

Originally published in USA under the title
Don't look back
by Christine Caine
© 2023 by Caso Writing, LLC
Published by arrangement with HarperCollins Christian Publishing, Inc.
All Rights Reserved.

Ediția în limba română, publicată cu permisiune, sub titlul
Nu privi înapoi
de Christine Caine

© 2024 Editura Scriptum®
str. Simion Bărnuțiu nr. 2, 410204 Oradea – Bihor
Tel./Fax/Robot: 0259-457.428
E-mail: scriptum@scriptum.ro
Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în limba română.

Cu excepția situațiilor când se specifică altfel, citatele biblice folosite sunt preluate din traducerea NTR (Noua traducere în limba română a Bibliei).

*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.*

ISBN (tipărit) 978-606-031-211-6
ISBN (e-book) 978-606-031-248-2

Tiparul executat în U. E.

Fiicelor mele dragi, Catherine și Sophia

Aduceți-vă aminte de soția lui Lot!

— Isus, LUCA 17:32

Cuprins

<i>Mulțumiri</i>	13
<i>Introducere: Încotro te uiți, acolo vei ajunge</i>	17

PARTEA ÎNTÂI: DE CE ESTE IMPORTANT SĂ MERGI MAI DEPARTE

Capitolul 1: Lumea se schimbă mereu, Dumnezeu rămâne Același	27
Capitolul 2: Pregătește-ți inima pentru a merge mai departe ..	43
Capitolul 3: Mergi mai departe știind că suntem cine spune El că suntem	61

PARTEA A DOUA: STRATEGII PENTRU A MERGE MAI DEPARTE

Capitolul 4: Mergi mai departe ca să crești	81
Capitolul 5: Asumă-ți riscul și pornește din nou	99
Capitolul 6: Folosește resursele pe care le ai	119
Capitolul 7: Nu porni la drum de unul singur	135

PARTEA A TREIA:
CE CÂȘTIGI CÂND MERGI MAI DEPARTE

Capitolul 8: Ridică-te și mergi mai departe: lucrurile se schimbă când noi ne schimbăm	157
<i>Concluzie: Mergi cu privirea îndreptată spre casă</i>	<i>175</i>
<i>Despre autoare</i>	<i>193</i>

Mulțumiri

Sunt nespuse de mulțumitoare pentru echipa incredibilă care m-a ajutat să pun în mâinile tale această carte. Cred cu tărie că împreună facem o treabă mai bună, iar această carte este dovada acestui lucru.

Soțului meu, Nick: Nimeni nu mă iubește, nu mă susține, nu mă încurajează și nu crede în mine la fel ca tine. Dragostea ta pentru Isus, pentru familia noastră și pentru scopul Său pentru viețile noastre reprezintă acel adeziv care le ține pe toate împreună. Te iubesc din toată inima mea.

Fiițelor mele, Catherine și Sophia: Cea mai mare bucurie a vieții mele este că sunt mama voastră. Sinceritatea voastră dură face ca totul să fie autentic. Umorul vostru face ca totul să fie amuzant. Întrebările voastre mă ajută să gândesc. Nimic nu se compară cu a urmări felul în care creșteți și evoluți pe măsură ce urmăriți planul lui Dumnezeu pentru viețile voastre. Vă iubesc mult pe amândouă.

Lui Elizabeth Prestwood: sunt atât de mulțumitoare că te am alături în calitate de scriitoare colaboratoare. După atât de multe

NU PRIVI ÎNAPOI

cărți la care am lucrat împreună, am descoperit care este ritmul și fluxul nostru, ceea ce face ca munca grea de a scrie o carte să devină o adevărată plăcere. N-ai vrea să faci acest lucru fără tine și să nu poți să recunoști atâtea fațe de tine, cât și pentru tine.

Lui Rebekah Layton: această carte nu ar fi fost la fel fără tine. Îți mulțumesc că ai analizat fiecare capitol. Perspicacitatea și contribuțiile tale au schimbat complet lucrurile, iar entuziasmul și dedicarea ta pentru acest proiect m-au ajutat să merg mai departe atunci când credeam că nu mai pot. Ești un dar.

Lui Lysa TerKeurst: Îți mulțumesc că ai parcurs alături de mine fazele inițiale ale acestei cărți. Și îți mulțumesc pentru toate ideile cu care tu și echipa ta, COMPEL, ați contribuit pentru a îmbunătăți această carte. Ideile, perspectivele, inspirația și sugestiile voastre au fost de neprețuit. Nu vă pot mulțumi niciodată suficient de mult pentru prietenia voastră. Vă iubesc din plin.

Lui Julia, Slava, Liliia, Yuliia, Nadiia, Mi Yung, Andreas, Tony, Rhiannon, Barbara, Laura, Martin, Darren, Szymon, Kinga, Kamil, Ania, Dawn și Angie: Vă mulțumesc pentru privilegiul de a-mi da voie să includ în carte poveștile voastre. Sunteți o sursă de inspirație pentru noi toți.

Echipei de la Thomas Nelson: lui Tim Paulson, Janet Talbert, Andrew Stoddard, Brigitta Nortker, Kristen Golden, Brian Scharp, Lisa Beech, Claire Drake, Sarah Van Cleve, Meg Schmidt, Mallory Collins, Stacey Altemari, Madeleine Kyger și tuturor celor de la departamentul de vânzări. Fiecare dintre voi a pus trup și suflet în acest proiect cu multă pasiune. Janet, ești un editor atât de încurajator. Entuziasmul tău m-a inspirat.

Lui Matt Yates: Îți mulțumesc că ai crezut în mesajul acestei cărți și că m-ai încurajat în fiecare etapă a producției. Înțelepciunea ta și anii de experiență sunt de neprețuit. Ești un dar atât de minunat pentru mine și pentru Nick. Îți mulțumesc că ești.

Echipelor noastre A21, Propel, biserica Zoe și Equip & Empower, voluntarilor, partenerilor și sponsorilor: este cel mai deosebit privilegiu și cea mai mare onoare să-I slujim lui Isus alături de voi. Vă mulțumesc pentru că sunteți mereu deschiși să vă împărtășiți poveștile. Haideți să schimbăm lumea împreună! Vă iubesc pe toți nespus de mult. Mulțumiri speciale lui Katie Strandlund-François, care lucrează fără

Mulțumiri

încetare alături de mine pentru a fi sigură că toate elementele cărții se potrivesc.

Domnului și Salvatorului meu, Isus Cristos: Tu ești motivul pentru care nu o pot uita niciodată pe soția lui Lot, motivul pentru care nu mă pot uita niciodată înapoi, motivul pentru care voi continua să merg mai departe până voi ajunge acasă.

INTRODUCERE

Încotro te uieți, acolo vei ajunge

Doamnă Caine! Uitați-vă drept înainte! Lăsați vederea periferică să-și facă treaba. Folosiți-vă oglinzile. Amintiți-vă că încotro vă uitați, acolo veți merge! Nu vă uitați în stânga și în dreapta! Nu vă uitați înapoi. Ochii în față!

Instructorul meu de la cursul de siguranță pentru motocicliști striga aproape tot ceea ce mă învățase pe măsură ce luam ultimul viraj și mă îndreptam înspre linia de sosire. Probabil se vedea pe fața mea că mă simțeam puțin mândră de mine pentru faptul că stăpâneam cursa cu obstacole pe care el o proiectase cu ajutorul unor conuri portocalii, deoarece înainte ca măcar să mă uit în jur pentru a primi salutul colegilor, instructorul a adăugat: „Totuși, nu vreau să vă văd pe autostradă cu această jucărie, chiar dacă este legal.“

Toată lumea a râs la asta, așa cum o tot făcuseră în ultimele două zile. Încă de când sosisem la California Motorcyclist Safety Course pe scuterul meu Vespa – purtând echipamentul pentru motociclete complet, cu cotiere și cu genunchiere, cu ghete și cu o cască ce

NU PRIVI ÎNAPOI

mă făcea să par disproporționată – și m-am așezat printre ceilalți motocicliști, aceștia s-au uitat neîncrezători la mine. M-am simțit destul de binevenită printre acei tineri care aveau în jur de douăzeci de ani și stăteau călare pe motocicletele lor sport, însă nu am putut ignora faptul că eram, în mod evident, cea mai în vârstă din grupă și singura persoană căsătorită și cu copii.

Pe măsură ce am început să stăpânesc fiecare exercițiu, am câștigat încetul cu încetul respectul lor – mă rog, atât de mult respect cât poți câștiga atunci când deții un vehicul pe care majoritatea îl consideră scuter sau moped. Îmi imaginez că dacă aș fi avut un Ducati, aș fi obținut instant respectul lor, însă apărând pe o Vespa destul de mică însemna că trebuia să-l câștig. Sau cel puțin să știu de glumă și să râd de mine la fel de mult ca ei.

Era toamna anului 2020 când lucrurile începuseră să se miște puțin după izolarea din timpul pandemiei. Statul California permisesse reluarea cursului de siguranță pentru motocicliști, întrucât acesta se putea ține în exterior și îndeplinea condițiile distanțării sociale. Și cum nu mai călătoream la fel de mult din cauza restricțiilor COVID-19, aveam puțin mai mult timp liber în program. Așa că m-am înscris în sfârșit la cursul pe care încercasem să-l fac să intre în program de ani de zile.

Ceea ce făcea ca asta să fie ceva și mai special pentru mine este că soțul meu, Nick, mă surprinsese la aniversarea mea de cincizeci de ani cu această Vespa – lucru de care m-aș fi bucurat enorm atunci când locuiam în Australia. Acolo aveam o Vespa roz aprins cu care mă deplasam peste tot. Însă în perioada în care ne pregăteam să ne mutăm în Statele Unite, nu era practic să o expediem, așa că am lăsat-o acolo – însă niciodată nu am încetat să tânjesc după ea.

În procesul de cumpărare, Nick a cercetat totul pentru mine și m-a informat că, pentru a putea folosi vehiculul mai departe de capătul aleii, trebuia să particip la un curs de instruire pentru motociclete și să dau un examen scris. Oricât de mult îmi doream să schimb permisul meu australian pentru motociclete cu unul din California, acest lucru nu era posibil. Așa că am studiat din timp și am trecut examenul scris cu succes. Cu toate acestea, cursul de condus a fost puțin mai dificil – mai ales că pentru o perioadă destul de lungă condusesem

vehiculul pe cealaltă parte a drumului. Totuși, era obligatoriu să iau permisul dacă voiam să pot conduce peste tot în Statele Unite.

ÎNCOTRO TE UIȚI, ACOLO VEI AJUNGE

Dintre toate lucrurile pe care le-am învățat la cursul pentru siguranța motocicliștilor, mi-a rămas în minte o frază pe care instructorul meu o folosea în mod repetat: *Încotro te uiți, acolo vei ajunge*. Această frază a răsunat în mintea mea săptămâni la rând după terminarea cursului. Și din cauză că pandemia era în floare, am asociat fraza cu viața mea de dinainte de pandemie și cu viața de după pandemie. Am descoperit că aveam înclinația naturală de a compara viața de dinainte de pandemie cu viața de după pandemie. Că aveam tendința să privesc înapoi, în loc să privesc înainte. Că mă trezeam exprimându-mi frustrarea și întrebându-mă singură: „Când ne vom întoarce la normal?”

Poate și tu ai spus același lucru. În 2020 și 2021, când pandemia ne-a lovit pe toți și când s-a întins pe tot globul, cum să nu ne fi dorit să dăm timpul înapoi, să ne întoarcem la vechiul mod de viață și să facem lucrurile așa cum le făcuserăm întotdeauna?

Ce s-a schimbat în acele zile? Cu siguranță mai multe decât cele care au rămas la fel. Înainte de pandemie, copiii mei puteau merge la școală. Eu și Nick puteam merge la birou să lucrăm. Mă puteam întâlni față în față cu echipa mea. Puteam călători în voie. A fost greu să descopăr noi modalități de comunicare prin intermediul platformei Zoom, a fost greu să vorbesc în fața unei camere, în loc să vizitez biserici și să lupt împotriva traficului de persoane cu toate acele restricții noi.

Acela a fost momentul în care am realizat că mergeam în direcția în care priveam. Că mergeam în direcția în care se îndrepta mintea mea. Și că mergeam în direcția în care se îndreptau emoțiile mele. Trebuia să îmi amintesc care este scopul meu și care este chemarea mea. Felul în care făceam lucrurile până atunci trebuia să se schimbe, fără îndoială, însă trebuia să îmi amintesc totodată că promisiunile și planurile lui Dumnezeu nu se schimbaseră deloc.

NU PRIVI ÎNAPOI

Toate aceste lucruri m-au făcut să-mi dau seama că în viața noastră există momente în care ne uităm înapoi și simțim nevoia de a opri timpul, în special când are loc o schimbare neașteptată. Nu asta este ceea ce a făcut soția lui Lot când Dumnezeu a trimis îngerii să-i scoată din Sodoma? Ea s-a uitat înapoi și s-a transformat într-un stâlp de sare.¹ De-abia aștept să-ți fac cunoștință cu ea în capitoulul 1, întrucât ceea ce am învățat de la ea și din propria mea experiență este că nu ne putem opri în loc și nu ne putem uita înapoi la fel cum nu trebuia s-o facă nici această femeie. Acțiunea de a privi înapoi nu i-a adus beneficii și nu ne va aduce beneficii nici nouă. Mai mult, faptul că ne uităm înapoi nu ne permite să ne întoarcem în trecut, ci de cele mai multe ori ajungem să ne *blocăm*. Într-un loc. Într-un anumit spațiu. Într-o amintire. Într-un mod de gândire. Într-un obicei. Atunci când suntem blocați, nu putem merge mai departe din cauză că suntem fixați într-un anumit loc.

Chemarea lui Isus de a avea o relație cu El este, de asemenea, o invitație de a-L urma.² Odată ce acceptăm invitația Sa, nu știm nici încotro mergem, nici cât timp va dura călătoria și nici cu ce ne vom confrunta pe parcurs – însă cu siguranță știm că El nu ne va lăsa și nu ne va părăsi.³ Când Îl urmăm pe Isus pornim într-o călătorie, ne deplasăm dintr-un loc în altul, nu neapărat din punct de vedere geografic, însă cu siguranță din punct de vedere spiritual. În plus, dacă Îl urmăm pe Isus, trebuie să mergem acolo unde ne conduce El, și, oricât de mult am dori, nu ne putem petrece timpul uitându-ne în urmă la locul în care am fost odată, încercând totodată să privim înaintea înspre locul în care ne duce. Așa cum spunea regele Solomon: „Ochii tăi să privească înainte, și pleoapele tale să țintească drept înaintea ta.”⁴

Viața este plină de suișuri și coborâșuri, de ocolișuri și de obstacole, de opriri neașteptate care ne distrag atenția. În ultimii ani, am avut parte de o mulțime de astfel de probleme, indiferent de locul în care ne aflăm pe glob. Am trecut printr-o pandemie și am avut parte de

1 Geneza 19:26.

2 Ioan 12:26.

3 Deuteronom 31:8

4 Proverbe 4:25.

Încotro te uiți, acolo vei ajunge

pierderile care o însoțesc. Mulți dintre noi am pierdut oameni iubiți și prieteni dragi, relații și locuri de muncă, slujbe și afaceri, speranțe și visuri. Este încă greu să înțelegem. Pe deasupra, în acea perioadă, în lume s-au întâmplat mult mai multe decât ne-am fi putut imagina vreodată – din punct de vedere politic, economic, ecologic și social.

Cred că suntem cu toții de acord că este șocant modul în care încercăm să înaintăm cu toată viteza înainte și dintr-odată viața ne aruncă înaintea un obstacol care schimbă tot, fie că acest aspect îi afectează pe toți oamenii de pe glob, fie că ne afectează doar pe noi. Dacă nu ne-am pregătit din timp pentru a trece peste aceste momente grele și dacă nu ne fixăm încă o dată privirea înainte, ne putem bloca privind înapoi. Putem rămâne blocați în situații în care nu am intenționat niciodată să ne aflăm – din punct de vedere spiritual, emoțional, mental, relațional, financiar sau fizic. Să fim sinceri, putem rămâne blocați oriunde pe parcursul vieții, nu-i așa?

- Când ne place locul în care ne aflăm.
- Când ne temem de viitor.
- Când nu vrem să renunțăm la ce iubim.
- Când suntem nedreptățiți.
- Când suntem răniți.
- Când suntem dezamăgiți.
- Când suntem amorțiți din pricina unei traume prin care am trecut.
- Când suntem trădați.
- Când suntem slabi.
- Când suntem copleșiți.
- Când suntem descurajați.
- Când suntem tulburați.
- Când ne doare.
- Când suntem deznădăjduiți.

Cum să nu rămânem cuprinși de dezamăgire, de neînduplecare, de amărăciune, de sentimentul că am fost ofențați, de frică, de vină, de anxietate, de nesiguranță, de indiferență, de apatie, de alinare, de sentimentul de complacere, când ne oprim și ne gândim la lucrurile pe care le-am experimentat? Mai mult, pentru a merge mai departe,